

Forsvarsplan, og paa samme Tid stod det ministerielle Parti omkring Ministeriet og haanede gennem sin Presse os Alle og hele Folket ved at kalde sig de ene Værdige til at dominere og regjere Landet og, som jeg alt har sagt, at kaste Haansordet „Massen“ ud til os Andre; og naar den ærede Minister for sig har hævdet, at han ikke er lidenskabelig politisk i dette Spørgsmaal, tvivler jeg ikke paa, at han deri har substændig Ret, og at han staar aldeles rolig og neutral; men naar han har udkastet Bestyrlingen for Videnskab mod Oppositionen saa paa staar jeg aldeles bestemt, at det ministerielle Parti har gjort Forsvarsagen til en politisk, til en lidenskabelig politisk Sag. Det er disse Bemærkninger, jeg har sølt mig kaldet til at fremkomme med efter den høitærede Krigsministers Udtalelser; det havde ikke fra først af været min Hensigt at komme ind paa dette Spørgsmaal, da den saakaldte Forsvarsplan ikke foreligger. Jeg skal herefter tillade mig at gaa over til det, hvorfor jeg egentlig talte bød om Ordet, nemlig de Vædringsforslag, som det ærede Udvalg eller Udvalgets Flertal har stillet til § 26. Jeg skal først nævne Vædringsforslag under Nr. 280, der angaar nogle Haandvaaben. Jeg tror, at det ærede Udvalg og det høie Thing gjør galt i at nægte et saadant Beløb, det er intet stort Beløb, men med Hensyn til Alt, hvad der vedrører Forsvarsudgifterne, saa har jeg faaet den Følelse, at Befolkningen sætter stor Pris paa Alt, hvad der henhører til Haandvaaben, og oprigtig talte tror jeg, at Folket vilde føle sig tryggere, naar vi havde vore Haandvaaben fuldstændige i enhver Henseende, end ved alle de Fæstninger, som der kan være Tale om. Naar denne Følelse er til Stede, forekommer det mig ikke, at Folkethinget bør modsætte sig dette lille Beløb, i det Diebsk den ærede Krigsminister anser det for nødvendigt for at komplettere sit Materiel. De andre Vædringsforslag, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, er Noget, der egentlig talte hører sammen; det er Vædringsforslaget under Nr. 285 om Istandsættelse af Sten-glaciet paa Trekroner; Vædringsforslaget under Nr. 297 om 11 Stykker 15 Ctm. Kruppste BagladestaaKanoner, Vædringsforslaget under Nr. 298 om Projektiler til 14 Tommers BagladestaaKanoner; Vædringsforslaget under Nr. 299 om Forstærkningsarbejder ved Kjøbenhavns Søbefæstninger, Alt til et samlet Beløb af ca. 800,000 Kr. Jeg vilde ønske, at jeg kunde bevæge Thinget til at forkaste disse Vædringsforslag, jeg vilde gjerne, om det var muligt, bevæge det høie Thing til at stemme for det forlangte Beløb,

eller, om jeg tør forudsætte, at Flertallet vil følge sine Tillidsmænd i Finantsudvalget, vil jeg tillade mig at henstille til Finantsudvalget, om det vil tage denne Sag igjen under Overveielse og mulig fremkomme med Vædringsforslag til tredje Behandling. Jeg skal ganske kort sige, hvorfor jeg ønsker dette. Den hele Forsvarsplan, som jeg før omtalte, har ikke alene aldrig været forelagt, men selv om den var forelagt i sin hele Konsekvens, saaledes som det maa forudsættes, at det høie Krigsministerium tænker sig den, tror jeg ubetinget, at der aldrig vil findes nogen dansk Rigsdag, der vil gaa ind paa den. Den ærede Krigsminister har udtalt andet Steds, at Forsvaret her i Landet selvfølgelig burde være baseret paa vore geografiske, ja endog paa vore geologiske Forhold, det findes i Rigsdagstidenden. Det er en Selvfølge, at man saa maa gaa ud fra, at den saakaldte Forsvarsplan er særlig grundet paa disse geografiske og geologiske Forhold, men det tillader jeg mig paa det Allerbestemteste at benægte. Jeg paa staar, at den hele Forsvarsplan er alt andet end grundet paa vore geografiske, geologiske eller, jeg kan tilføie, ethnologiske Forhold, og jeg tror ikke, nogen- sinde en dansk Rigsdag vil give sit Minde til den Forsvarsplan. Jeg tror — men det er jo kun min personlige Mening — at denne Plan, hvis den virkelig skulde blive udført, ubetinget vilde være et sørgeligt, uheldsvangert Skridt, jeg tror, at den Plan vilde bære i sig sørgelige Konsekvenser for vor Fremtid, og det er min fulde Overbevisning, at hvis en saadan Forsvarsplan bliver vedtaget og gennemført, saa vil den rolle ved hele vor økonomiske og politiske Tilværelse. Forjaabidt jeg ikke, naar en Gang en saadan Forsvarsplan virkelig bliver forelagt, med Hensyn til de finantzielle, politiske og militære Betragtninger faar mine Tvivl hæbet, vil jeg aldrig kunne gaa ind paa den, og jeg tror heller ikke, at nogen dansk Rigsdag vil gaa ind paa den. Af Hensyn til denne Forsvarsplan er det altsaa ikke, at jeg vil opfordre til at forkaste Flertallets Vædringsforslag, men det er netop i Modsetning til denne Forsvarsplan. Thi saa vist som jeg tror, at vi ikke komme til nogen Overenskomst om, hvorledes Forsvarsvesenet endelig bør ordnes, under den nuværende Regjering, saa vist tror jeg ogsaa, at naar der kommer en Regjering, som Folket ser hen til med Tillid, en Regjering, under hvilken Folket har Følelsen af, at dets Frihed og forfatningsmæssige Rettigheder ere sikre, vil Folket ogsaa af en saadan Regjering fordrø, at den bringer Forsvarsagen i Orden; thi det vil jo være den naturlige og